

Això no és cosa nostra!

Mireia Plana

Vicepresidenta de la Plataforma per la Llengua

Fa temps va sortir **publicada una notícia** que explicava que, finalment, la prova per a accedir a l'advocacia de l'Estat ja es podrà fer en català. Llegint el titular, podia semblar una bona notícia. Però, si entrem a analitzar-la, ens comença a grinyolar pertot arreu.

D'entrada, les despeses de traducció de la prova les ha de pagar íntegrament la Generalitat de Catalunya. És a dir, que només ens «permeten» que fem una traducció, però el Ministeri de Justícia no es fa responsable de res. Segons les dades que la Plataforma per la Llengua va publicar en el darrer **InformeCat 2016**, aquesta prova de l'advocacia va ser impugnada l'any 2014 perquè només es feia a Madrid i en castellà. Es va demanar aleshores que la prova es fes d'una manera descentralitzada i que, en el cas de Catalunya, es pogués fer en català i inclogués preguntes sobre el dret civil català. Davant les queixes dels col·legis d'advocats, es van avenir a constituir sis comissions avaluadores descentralitzades, una d'elles a Barcelona. Però la prova es continuava fent en castellà. Finalment, davant les pressions continuades i, suposem, **l'informe del Consell d'Europa** que posava en evidència el poc interès del Govern espanyol a garantir la presència de les altres llengües diferents del castellà en cap àmbit de la societat espanyola, la prova es podrà fer en català. Però la pagarem nosaltres.

Si a aquesta circumstància hi sumem altres fets, encara es veu tot plegat més clar:

- Les versions catalanes del BOE són incompletes i arriben tard. El Ministeri de Justícia només assumeix el 50% del cost, i no es compromet a mantenir les actualitzacions en la versió electrònica, com sí que fa amb el castellà. A més, cal tenir en compte que, en cas de dubte, la versió en castellà sempre preval.
- El 75% dels advocats catalans asseguren que fan servir el català en l'àmbit judicial, tot i que la majoria són «convidats» a canviar de llengua. Només un 35% aconsegueixen fer servir el català durant tot el procés.

- En les universitats catalanes, el 76,5% de les classes es fan en català, però no hi ha garanties que totes les assignatures tinguin una opció en català.

Amb tot això es fa palès, una vegada més, que l'Estat espanyol no té cap consideració per les llengües diferents del castellà que es parlen en el seu territori, perquè no les té com a pròpies. Per a l'Estat, les llengües són un element folclòric i prou, i no té ni interès ni intenció de reconèixer-les com a patrimoni cultural propi i, per tant, dignes de ser emprades en tots els àmbits i de ser protegides i fomentades en l'ensenyament.

Per això la Plataforma per la Llengua considera que l'única manera que el català tingui el reconeixement que es mereix és aconseguint un Estat propi que vetlli pel seu manteniment i que serveixi de pal de paller de tots els territoris de parla catalana. Perquè, per a l'Estat espanyol, el català no és cosa seva. |

Article publicat al blog **El català suma**, de Plataforma per la Llengua

<http://blogspersonals.ara.cat/elcatalasuma/2016/10/10/aixo-no-es-cosa-nostra>

